

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v trestnej veci obžalovaného **Ing. M. E. a spol.** pre trestný čin prijímania úplatku a inej nenáležitej výhody podľa § 160a ods. 1, ods. 2 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 a iné, prejednal na verejnom zasadnutí konanom 5. júna 2008 v Bratislave odvolanie obžalovaných Ing. M. E. a Mgr. P. T. proti rozsudku Špeciálneho súdu v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica zo 16. novembra 2007, sp. zn. BB- 3 Tš 9/05 a takto

rozhodol:

I. Podľa § 258 ods. 1 písm. d/ Tr. por. účinného do 1. januára 2006 napadnutý rozsudok **sa zrušuje** v celom rozsahu ohľadom obžalovaného Ing. M. E..

Na podklade § 259 ods. 3 Tr. por. účinného do 1. januára 2006 **sa** obžalovaný Ing. M. E., nar. X., bytom Ž.

u z n á v a   z a   v i n n é h o ,   ž e

po predchádzajúcej dohode s obžalovaným Mgr. P. T. v presne nezistenom dni v júni 2004 v Žiline oznámil Ing. J. P., že cez svojho známeho na ÚPSVaR v Žiline Ing. M. E. by mu vedel vybaviť za určitú províziu podpísanie zmluvy medzi firmou G., patriacu jeho manželke a ÚPSVaR Žilina, o dodávke vzdelávania súkromných bezpečnostných služieb, s čím Ing. J. P. súhlasil, na základe čoho obvinený Ing. M. E. ako vedúci Oddelenia aktívnej politiky trhu práce ÚPSVaR v Žiline sa opakovane u oprávnených pracovníkov úradu prihováral za to, aby bola táto zmluva podpísaná, a následne po tom, ako bola v júli 2004 ÚPSVaR v Žiline vyhlásená užšia súťaž na predmet obstarávania: „Vzdelávanie a príprava pre trh práce uchádzačov o zamestnanie – odborná príprava na skúšku osôb poverených výkonom fyzickej ochrany alebo pátrania“, sa obvinený Mgr. P. T. a obvinený Ing. M. E. dňa 26. júla 2004 v kancelárii obvineného Mgr. P. T. v Žiline v solárnom štúdiu pri V. stretli s Ing. J. P., kde mu obvinený Ing. M. E. po predchádzajúcom oboznámení sa s ponukami všetkých uchádzačov pomohol vypracovať ponuku do tejto súťaže pre G. tak, by mala najvýhodnejšie podmienky s tým, že po víťazstve v súťaži im dá nejakú províziu, pričom obvinený Ing. M. E. ako člen výberovej komisie ÚPSVaR Žilina pri výberovom konaní dňa 10. augusta 2004 presadzoval spoločnosť G.,

t e d a

v súvislosti s obstaraním vecí všeobecného záujmu pre seba i pre inú osobu žiadal a dal si sľúbiť úplatok

č í m   s p á c h a l

trestný čin prijímania úplatku a inej nenáležitej výhody podľa § 160a ods. 1 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006

Za to sa

o d s u d z u j e

podľa § 160a ods. 1 Tr. zák. k trestu odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky.

Podľa § 58 ods. 1 písm. a/, § 59 ods. 1 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 **sa** mu výkon uloženého trestu podmiennečne **odkladá** na skúšobnú dobu v trvaní 4 (štyroch) rokov.

Podľa § 53 ods. 1, § 54 ods. 1 Tr. zák. **sa** mu **ukladá** peňažný trest vo výmere 20 000 Sk.

Podľa § 54 ods. 3 Tr. zák. pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený **sa** mu **ukladá** náhradný trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyri) mesiace.

II. Podľa § 258 ods. 1 písm. e/, ods. 2 Tr. por. účinného do 1. januára 2006 napadnutý rozsudok **sa zrušuje** vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu u obžalovaného Mgr. P. T..

Na podklade § 259 ods. 3 Tr. por. účinného do 1. januára 2006 obžalovanému Mgr. P. T. **sa** podľa § 160a ods. 1 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 **ukladá** trest odňatia slobody vo výmere 18 (osemnásť) mesiacov.

Podľa § 58 ods. 1 písm. a/, § 59 ods. 1 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 **sa** mu výkon uloženého trestu podmiennečne **odkladá** na skúšobnú dobu v trvaní 3 (troch) rokov.

Podľa § 53 ods. 1, § 54 ods. 1 Tr. zák. **sa** mu **ukladá** aj peňažný trest vo výmere 10 000 Sk.

Podľa § 54 ods. 3 Tr. zák. pre prípad, že by výkon tohto mohol byť úmyselne zmarený **sa** mu **ukladá** náhradný trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) mesiace.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Špeciálneho súdu v Pezinku, pracovisko Banská Bystrica bol obžalovaný Ing. M. E. uznaný za vinného z trestného činu prijímania úplatku a inej nenáležitej výhody podľa § 160a ods. 1, ods. 2 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 a obžalovaný Mgr. P. T. z trestného činu prijímania úplatku a inej nenáležitej výhody podľa § 160a ods. 1 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 na tom skutkovom základe, ako je uvedené v skutkovej vete tohto rozsudku.

Za to prvostupňový súd uložil obžalovanému Ing. E. podľa § 160a ods. 2 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky a obžalovanému Mgr. T. podľa § 160a ods. 1 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 18 (osemnásť) mesiacov, pričom ich podľa § 39a ods. 2 písm. a/ Tr. zák. pre výkon uložených trestov zaradil do prvej nápravno-výchovnej skupiny.

Proti tomuto rozsudku podali včas odvolanie obaja obžalovaní.

Obžalovaný Ing. E. poukázal v dôvodoch svojho odvolania na tú okolnosť, že nebolo preukázané, že by si bol nechal sľúbiť úplatok, výberové konania na sumu 50 000 Sk a 250 000 Sk napokon ani neprebehli, teda ani neboli žiadne ponuky. Poprel, že by sa bol stretol spoločne so svedkom Ing. P. a obžalovaným Mgr. T.. Firmu svedka nezvýhodňoval, iba mal iný názor na výpočet najlepšej cenovej ponuky. Aj predseda komisie svedok Ing. S. potvrdil, že nikoho sa nesnažil ovplyvňovať.

Napokon poukázal na zmenu výpovede svedka Ing. P. v jeho prospech a navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil špeciálnemu súdu na nové konanie a rozhodnutie. K odvolaniu pripojil písomné prílohy týkajúce sa výberového konania.

Obžalovaný Mgr. T. namietol, že svedok Ing. P. modifikoval svoju výpoveď a z nej vyplynulo, že od neho nežiadal úplatok, ale nejaké % za poradenskú činnosť. Pokiaľ poskytol svedkovi poradenstvo, má na takú činnosť živnostenské oprávnenie a prináležala mu za to odmena. Ponuky jednotlivých firiem boli verejne prístupné cestou internetu, informačných materiálov a ponukových katalógov. Ani svedok R. ani Ing. S. obžalovaných neusvedčujú. Napadnutý rozsudok navrhol zrušiť a jeho spod obžaloby oslobodiť, alternatívne zrušiť rozsudok vo výroku o treste a s prihliadnutím na návrh prokurátora v záverečnej reči, jeho osobné pomery a predchádzajúce rozhodnutie o treste za ten istý skutok, uložiť trest podmienený.

Na podklade podaných odvolaní Najvyšší súd Slovenskej republiky v zmysle § 254 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov rozsudku, proti ktorým mohli odvolatelia podať odvolanie i správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolania obžalovaného Ing. E. a obžalovaného Mgr. P. T. sú čiastočnej dôvodné.

Najvyšší súd po splnení prieskumnej povinnosti zistil, že súd prvého stupňa v podstate vykonal na hlavnom pojednávaní všetky dostupné a potrebné dôkazy na objasnenie skutkového stavu v súlade s ustanovením § 2 ods. 5 Tr. por. a vyvodil z neho správne skutkové závery okrem okolnosti, že obžalovaný Ing. E. sa skutku dopustil v postavení verejného činiteľa.

Zo spáchania skutku kladeného obžalovaným za vinu boli obaja obžalovaní usvedčovaní svedkom Ing. J. P., ktorý jednak vyvrátil ich obhajobu spočívajúcu v tom, že k ich spoločnému stretnutiu vôbec nedošlo, jednak uviedol tak vo svojej výpovedi ako aj pri konfrontáciách, že obžalovaní požadovali „províziu“ v prípade, že jeho firma bude v súťaži úspešná. Tak obžalovaný Ing. E. ako aj obžalovaný Mgr. T. v tej súvislosti hovorili o čiastke okolo 100 000 Sk.

O tom, že obžalovaný Ing. E. presadzoval firmu Ing. P. ešte pred ich spoločným stretnutím, svedčí výpoveď najmä svedkyne S..

Z výpovede svedka Ing. S. je zrejmé, že obžalovaný Ing. E. pri súťaži presadzoval práve firmu G., avšak bol ďalšími členmi komisie prehlasovaný. Skutočnosť, že členov komisie neovplyvňoval v prospech firmy svedka Ing. P. bola síce preukázaná, ale na uznanej právnej kvalifikácii to nič nemení.

Z výpovedí ďalších menej podstatných svedkov sa dá iba **domnievať**, že obžalovaný Ing. E. mal sklony ku korupčnému správaniu v rámci Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Žilina.

Z legálne vykonaných telefonických odposluchov medzi obžalovanými je evidentné, že už v júni 2004 obžalovaný Mgr. T. urgoval vybavenie zákazky za 250 000 Sk pre firmu G., teda ešte pred súťažou. Pričom z rozhovoru je zrejmé, že o presadzovaní firmy svedka Ing. P. sa už museli baviť ešte pred týmto rozhovorom.

Pri ďalších rozhovoroch už obžalovaný Mgr. T. uisťuje spoluobžalovaného, že financie so svedkom vybaví s tým, že by to mohlo byť ešte lepšie ako ten posledný variant, o ktorom hovorili. Pričom obžalovaný Ing. E. už bol oboznámený s projektom konkurenčných firiem a radil, čo by mal svedok Ing. P. dať do svojho projektu, aby bol oproti nim úspešnejší.

Pri ďalšom rozhovore keď obžalovaný Ing. E. hovoril, že by to malo byť v poriadku, obžalovaný Mgr. T. ho oboznámil, že okrem „toho všetkého“ vybavil navyše aj šampanské pre nich.

Po tom čo sa mu nepodarilo presadiť firmu G. v súťaži, obžalovaný Ing. E. oznamuje obžalovanému Mgr. T., že je to ešte otvorené, že podnikne ďalšie kroky, na čo obžalovaný Mgr. T. uvádza, že by to bolo dobré, lebo „je tam **stovečka**, šampanské“ a že by mohli od neho navyše získať aj nejakú zálohu. Pri ostatnom rozhovore sa dohovárajú akú obranu pri výsluchoch zvolia.

Obžalovaný Ing. E. v rámci odvolacieho konania predložil odvolaciemu súdu ďalšie listinné dôkazy, ktoré odvolací súd na verejnom zasadnutí v zmysle § 213 ods. 1 Tr. por. prečítal, pričom zistil, že obžalovaný Ing. E. síce bol v kritickej dobe vedúci Oddelenia aktívnej politiky trhu práce ÚPSVaR v Žiline, nemal však samostatnú rozhodovaciu právomoc, o návrhoch jednotlivých záujemcov rozhodoval len ako člen výberovej komisie. Nebolo preukázané, že by v kritickej dobe používal právomoc, ktorá by mu bola v rámci zodpovednosti za plnenie úloh spoločnosti a štátu s prvkom moci a rozhodovania. Napokon aj samotnú zmluvu s dodávateľom vzdelávacích služieb podpisoval výhradne riaditeľ ÚPSVaR Žilina, teda štatutár úradu, ktorým obžalovaný v kritickej dobe nebol. Podľa doplneného vyjadrenia Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Žilina, obžalovaný ako jeden z členov výberovej komisie mal za úlohu iba zhodnotiť podané návrhy a určiť poradie prihlásených subjektov s ohľadom na ich ponuky a úradom určené požiadavky.

Z uvedených dôkazov je nepochybné, že tak obžalovaný Ing. M. E. ako aj obžalovaný Mgr. P. T. v súvislosti s obstaraním veci všeobecného záujmu priamo i cez sprostredkovateľa pre seba i pre inú osobu žiadali a dali si sľúbiť úplatok.

Uvedeným konaním naplnili všetky pojmové znaky skutkovej podstaty trestného činu prijímania úplatku a inej nenáležitej výhody podľa § 160a ods. 1 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 tak po stránke subjektívnej ako aj objektívnej.

K odvolacím námietkam obžalovaného Mgr. T. týkajúcich sa uloženého trestu je potrebné uviesť, že tieto sú na mieste. Nielen z dôvodu, že aj prokurátor mu v záverečnej reči navrhoval uloženie podmieneného trestu odňatia slobody, ale z dôvodu, že na prevýchovu obžalovaného nie je nutné pôsobiť nepodmienečným trestom, s prihliadnutím na jeho osobné pomery, doterajšiu bezúhonnosť a význam a povahu jeho účasti na spáchaní skutku.

Taktiež pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu u obžalovaného Ing. E. prihliadol súd na osobné pomery obžalovaného, možnosti jeho nápravy a prevýchovy, u oboch obžalovaných zohľadnil aj tú skutočnosť, že od spáchania skutku uplynula štvorročná doba.

Primerané tresty odňatia slobody s dlhšou skúšobnou dobou, ako aj diferencované peňažné tresty splnia účel trestu tak z pohľadu generálnej ako aj individuálnej prevencie.

Vzhľadom na hore uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodol tak, že zrušil napadnutý rozsudok ohľadom obžalovaného Ing. E. v celom rozsahu a ohľadom obžalovaného Mgr. T. vo výroku o uloženom treste a spôsobe jeho výkonu a sám vo veci rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie : Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 5. júna 2008

**JUDr. Peter H a t a l a , v. r.
predseda senátu**

Za správnosť vyhotovenia: